

Σε μια εξομολόγηση εκ βαθών ο κ. Ευ. Βενιζέλος, ο οποίος σήμερα εισπνέεται στο Υπουργικό Συμβούλιο το μέτρο της εργασιακής εφεδρείας και άλλες δυσάρεστες αποφάσεις, περιγράφει τις αγωνίες, τους προβληματισμούς και τα αδιέξοδα των «κολασμένων μνημόν» που έρχονται για όλους. Ο υπουργός Οικονομικών αναγνωρίζει ότι τα μέτρα που λαμβάνει η κυβέρνηση σε συμφωνία με την τρόικα είναι πολλά και δύσκολα αλλά, όπως επισφαιμίνει, έπρεπε να σταλεί ένα

μήνυμα στο εξωτερικό ότι η Ελλάδα και θέλει και μπορεί να βγει από την κρίση. Σημειώνει ότι κάθε νέα διαρθρωτική αλλαγή δημιουργεί μια εσπασμένη κοινωνική αντάραση και ότι ο ίδιος έχει στοχοποιηθεί προσωπικά από τη Νέα Δημοκρατία και από ένα σύστημα φιλικών προς αυτή μέσων και δημοσιογράφων. Μιλάει για τον ασύμμετρο αγώνα που δίνει η κυβέρνηση, διαβεβαιώνει ότι η έκρη δόση είναι εξασφαλισμένη και εξηγεί τι θα γίνει τελικά με την εργασιακή εφεδρεία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης και υπουργός Οικονομικών διαβεβαιώνει ότι είναι εξασφαλισμένη η έκρη δόση και εξηγεί τι θα γίνει με την εργασιακή εφεδρεία

«As ταπεινωθώ, αρκεί να σωθεί η χώρα»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΡΟΥΣΤΑΛΛΗ
ΣΩΗ ΤΣΩΛΗ

■ **Τι είναι αυτό που συμβαίνει τις τελευταίες εβδομάδες στην ευρωζώνη; Γιατί υπάρχει αυτή η αβεβαιότητα και η ασάφεια; Γιατί τίθεται σε αμφισβήτηση η απόφαση της 2ης Ιουλίου;**

«Αυτό είναι ένα ερώτημα που συνδέεται με όλα όσα αφορούν και τη χώρα μας, αλλά όχι μόνον ή κυρίως τη χώρα μας. Στην πραγματικότητα παρακολουθούμε την ένταση που δημιουργείται ανάμεσα στην ανάγκη το ευρώ να υποστηριχθεί από ένα ανάλογο επίπεδο πολιτικής και θεσμικής ολοκλήρωσης και την αίσθηση του εθνικού συμφέροντος και των εθνικών προτεραιοτήτων που έχουν όλα τα κράτη-μέλη και πρωτίστως τα μεγαλύτερα και ισχυρότερα. Η απόφαση της 21ης Ιουλίου έχει μία θεσμική αλλά και μία οικονομική διάσταση, επιμερίζει μια κατανομή βαρών, βασίζεται σε μια "χρηματοοικονομική μηχανική", η οποία εξαρτάται από τη διακρίση διαφόρων παραμέτρων, όπως είναι π.χ. τα επιτόκια. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να γίνονται συνεχώς νέοι υπολογισμοί, νέες αξιολογήσεις.

Αυτό όμως σε καμία περίπτωση δεν αφορά το θεσμικό κέλυφος που έχει διαμορφωθεί και που συνδέεται με τον νέο ρόλο του EFSF, ο οποίος ήδη κινούνται από τα κοινοβούλια κρατών-μελών και κυρώθηκε από τη Βουλή των Ελλήνων με πλειοψηφία που υπερβαίνει τα 2/3. Δεν αφορά την ανάγκη να στηριχθεί το ελληνικό πρόγραμμα με νέους πόρους από τον επίσημο τομέα, δηλαδή από τους θεσμικούς μας εταίρους, με τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα που είναι αναπόσπαστο πλέον τμήμα της όλης διαδικασίας».

■ **Την Πέμπτη το υπουργείο Οικονομικών βρέθηκε υπό κατάληψη με την τρόικα στην Αθήνα. Η κυβέρνηση μπορεί να αντιμετωπίσει την κοινωνική πίεση;**

«Αν κάποιος έχει στο μυαλό του ένα σχήμα όπου από τη μία μεριά υπάρχει η κυβέρνηση και από την άλλη η κοινωνία, η οποία αντιδρά ή πιέζει, τότε φοβάμαι ότι είναι δύσκολο να συνεννοηθεί. Η κυβέρνηση ενεργεί χάριν ποίου και προς όφελος ποίου; Πιστεύετε πραγματικά ότι υπάρχει μια βέρνηση η οποία, ενώ θα μπορούσε να λάβει αποφάσεις ήπιες, φιλικές για τον πολίτη, με λιγότερες φόρους, με περισσότερες αναπτύ-

ξητικές παρεμβάσεις, με μεγαλύτερες παροχές, δεν το κάνει γιατί αυτό ικανοποιεί τι;... Την ιδεολογία της ή την υποχρέωσή της να υπηρετήσει το διεθνές κεφάλαιο ή την τρόικα;

Πρόκειται για μια χυδαία διανοητική προσέγγιση, η οποία δεν επιτρέπει στην κοινωνία να σκεφθεί γύρω από την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε. Αντιμετωπίζουμε μια κατάσταση ανάγκης, ενεργούμε υπό συνθήκες εξαιρετικά πιεστικές, προκειμένου να διαφυλάξουμε την υπόσταση και την προοπτική της χώρας και προκειμένου να ξαναδώσουμε στη χώρα το κύρος και την ισχύ που έχει χάσει, όχι μόνο οικονομικά αλλά διανοητικά και πολιτικά».

■ **Με την εργασιακή εφεδρεία τι θα γίνει τελικά;**

«Έχουμε με πάρα πολύ μεγάλο κόπο και πολύ μεγάλη προσοχή, και έπεται από πολλές συζητήσεις με την τρόικα, διαμορφώσει ένα σχήμα για την εργασιακή εφεδρεία που βασίζεται σε διαφανή, αντικειμενικά και απροσπόλητα κριτήρια. Δημιουργεί το μικρότερο δυνατό κοινωνικό κόστος και οδηγεί στην εφεδρεία αυτού που έχουν συγκριτικά τις περισσότερες προϋποθέσεις να αντεπεξέλθουν στις δυσκολίες της νέας αυτής κατάστασης.

Για να καταλήξουμε στο σχήμα της εφεδρείας συζητήσαμε διάφορες προτάσεις, μεταξύ των οποίων και τις προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας που θέσασε υπ' όψιν της τρόικας.

Η εργασιακή εφεδρεία δεν ολοκληρώνεται όμως θεσμικά αν δεν συνδεθεί με μια μεγάλη και πλήρη διοικητική μεταρρύθμιση, με τη συνολική αναδιοργάνωση του κράτους, της δημόσιας διοίκησης και του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με τη δραστητική μείωση φόρων και υπηρεσιών και με τη συνολική, αξιολογική, επαναδιοργάνωση του προσωπικού».

■ **Σας κατηγορούν για τρία μεγάλα σφάλματα στους τρεις μήνες που αναλάβατε το υπουργείο Οικονομικών: για τον τρόπο που χειριστήκατε το θέμα των εγγυήσεων που ζητούσε η Φινλανδία, για την απόπειρα πολιτικής διαπραγμάτευσης με την τρόικα και για τη σπουδή να ανακοινώσετε νέα μέτρα, όπως αυτό με τις αποδείξεις. Τι απαντάτε;**

«Είναι προφανές ότι η Νέα Δημοκρατία και ένα σύστημα φιλικών προς αυτή μέσων και δημοσιογράφων με στοχοποιούν προσωπικά γιατί ίσως νιώθουν ότι η παρουσία μου στο υπουργείο Οικονομικών και στην αντιπροεδρία της κυβέρνησης αλλάζει κάπως τα πολιτικά δεδομένα και μειώνει τη πιθανότητα να ικανοποιηθούν οι σχεδιασμοί του κ. Σαμαρά.

Είναι μάλιστα απορίας άξιον πώς με έναν σχεδόν αυτόματο, για να μην πω μαγικό, τρόπο η γενικευμένη συζήτηση για τη βαθιά διαρθρωτική κρίση του κομματος συστήματος αντικαταστάθηκε από μια συζήτηση για την πιο συμβατική λύση που μπορεί να φανταστεί κανείς, την επάνοδο της πιο

συντηρητικής εκδοχής του κομματικού συστήματος που χειρίστηκε τη χειρότερη, δημοσιονομικά, περιόδο της χώρας, δηλαδή την περίοδο 2004-2009.

Εχω εξηγήσει και στον κ. Σαμαρά ότι ο ισχυρισμός του σε σχέση με το ζήτημα των εγγυήσεων με τη Φινλανδία είναι προκλητικά αβάσιμος και αντιβαίνει προς ρητές και επίσημες αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και του Eurogroup, τις οποίες κλήθηκε να εφαρμόσει και σωστά εφάρμοσε η Ελλάδα προστατεύοντας τον εαυτό της.

Και θα καλούσα τον κ. Σαμαρά να κάνει υπομονή λίγων ημερών για να καταδειχθεί το μέγεθος της ανομοιομορφίας του να μου ασκήσει κριτική και του σφάλματός του.

Η κατηγορία για απόπειρα πολιτικής διαπραγμάτευσης με την τρόικα θα ήθελα να μου εξηγηθεί πώς συνάδει με τη θεμελιώδη πολιτική υπόσχεση και διακήρυξη του κ. Σαμαρά ότι θα επαναδιαπραγματευθεί το μνημόνιο. Αυτός θα επαναδιαπραγματευθεί το μνημόνιο και

»

■ **Ο κ. Σαμαράς πρέπει να απαντήσει αν είναι υπέρ της δημοσιονομικής διάσωσης και της φορολογικής δικαιοσύνης ή αν ενθαρρύνει τη μάχη οπισθοφυλακής που δίνουν οι δυνάμεις της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας**

εμείς δεν μπορούμε να θέσουμε στο τραπέζι των συζητήσεων τη βαθιά ύφεση και τις θυσίες του ελληνικού λαού; Το δε μέτρο για τις αποδείξεις είναι ένα πολύ μεγάλο δίλημμα, ένα κριτήριο σοβαρότητας και υπευθυνότητας.

Πρέπει ο κ. Σαμαράς να απαντήσει αν είναι υπέρ ή κατά του μέτρου αυτού, για να δούμε αν είναι υπέρ της οριστικής δημοσιονομικής διασώσεως και της φορολογικής δικαιοσύνης ή αν ενθαρρύνει τη μάχη οπισθοφυλακής που δίνουν οι δυνάμεις της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας.

■ **Σας έχει περάσει ποτέ από το μυαλό το ενδεχόμενο να χρεοκοπήσει η χώρα στα χέρια σας και να αναγκαστείτε να πείτε το νέο «δυστυχώς επτωχεύσαμεν»;**

«Έχει ποτέ περάσει από το δικό σας μυαλό και το μυαλό κάποιου άλλου Έλληνα πολίτη το ενδεχόμενο αυτό; Αν λοιπόν έχει περάσει από το μυαλό κάποιου, τότε αυτός πρέπει να στηρίξει την προσπάθεια που γίνεται να αποφύγουμε αυτή την κατάσταση. Το

ζήτημα δεν είναι αν η χώρα θα χρεοκοπήσει στα χέρια μου, αλλά αν η χώρα θα χρεοκοπήσει επειδή δεν κινήθηκαν έγκαιρα τα χέρια και το μυαλό των πολιτών της».

■ **Εκτιμάτε ότι η έκρη δόση είναι εξασφαλισμένη;**

«Εφόσον εμείς λαμβάνουμε τόσο δύσκολες αποφάσεις και ο ελληνικός λαός επιμένει τόσο μεγάλες θυσίες, ναι, η έκρη δόση είναι εξασφαλισμένη. Οχι όμως επειδή υπάρχει κάποιος αυτοματισμός, αλλά επειδή εμείς κάναμε και θα κάνουμε αυτά που πρέπει».

■ **Ο κ. Σόιμπλε έβαλε στο τραπέζι την αναθεώρηση της συμφωνίας της 2ης Ιουλίου. Επιπλέον επτά χώρες της ευρωζώνης φέρονται να συζητούν το ενδεχόμενο «κουρέματος» του ελληνικού χρέους ως και 50%. Αυτά τα σενάρια είναι υπαρκτά;**

«Εμείς σεβόμαστε και εφαρμόζουμε τις αποφάσεις της 21ης Ιουλίου. Δεν κινούμαστε μονομερώς, κινούμαστε ως κράτος-μέλος της ευρωζώνης και

σε απόλυτο συντονισμό με τους θεσμικούς μας εταίρους. Δεν είναι δουλειά του Έλληνα υπουργού Οικονομικών να συζητεί για σενάρια που βλέπουν το φως της δημοσιότητας στα διεθνή μέσα ενημέρωσης, ούτε για φήμες ή υπαινιγμούς.

Σημασία έχει να εφαρμοστούν αποφάσεις οι οποίες διασαφρίζουν τη μακροπρόθεσμη, πραγματική βιωσιμότητα του ελληνικού δημόσιου χρέους. Γι' αυτό έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία να εφαρμόσει το νέο Πρόγραμμα, γιατί η εφαρμογή του θα αλλάξει τα επίπεδα ρευστότητας. Γιατί χωρίς ρευστότητα

»

■ **Εφόσον εμείς λαμβάνουμε τόσο δύσκολες αποφάσεις και ο ελληνικός λαός επιμένει τόσο μεγάλες θυσίες, ναι η έκρη δόση είναι εξασφαλισμένη**

στο τραπεζικό σύστημα, δεν θα μπορούσαμε να πετύχουμε τους αναπτυξιακούς στόχους.

Το σχέδιο που ακολουθεί η χώρα είναι: α) λήψη των αναγκαίων μέτρων για την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων του 2011 και του 2012, β) επιτάχυνση των διαρθρωτικών αλλαγών, γ) θετική απότιση της τρόικας, δ) εκταμίευση της έκρης δόσης, ε) κύρωση του νέου θεσμικού πλαισίου του EFSF, στ) ολοκλήρωση της ουσιαστικής συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα στο σχέδιο για τη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ελληνικού δημόσιου χρέους, ζ) έναρξη της πλήρους εφαρμογής του νέου Προγράμματος και αλλαγών των επιπέδων ρευστότητας στην ελληνική πραγματική οικονομία».

■ **Στις συνεδριάσεις του Eurogroup έχει επιστρέψει ένα κλίμα σπασίσης για την Ελλάδα. Η Κριστίν Λαγκάρντ απαιτεί από εμάς και από τον Προϋπολογισμό να δώσετε γραπτές διαβεβαιώσεις. Δεν αισθάνεστε ταπεινωμένοι μπροστά σε αυτή την κρίση αξιοπιστίας;**

«Μα προφανώς υπάρχουν βαριά ριζωμένα, αρνητικά στερεότυπα για την Ελλάδα και τον Έλληνα, στερεότυπα προσβλητικά, ταπεινωτικά. Όταν είσαι δημοσιονομικά εκτροχιασμένος και εξαρτάσαι από τη βοήθεια των θεσμικών σου εταίρων, εξαρτάσαι από τον δανεισμό, εξαρτάσαι από αποφάσεις που παίρνουν άλλοι – τις οποίες πρέπει να εξηγούν στα κοινοβούλια τους και στους λαούς τους –, τότε προφανώς υπάρχει και πρόβλημα εκβίασμού εκ μέρους του ανεξέλεγκτου τμήματος της διεθνούς αγοράς, υπάρχει και πρόβλημα ταπεινώσεως της χώρας.

Προσωπικά οφείλω να αποδεχθώ ταπεινώσεις, αν αυτές ωφελούν τη χώρα μου. Σημασία έχει η χώρα μου να μην ταπεινώνεται. Αλλά οι ταπεινώσεις που μπορεί να δεχθεί κανείς στο εξωτερικό δεν είναι τίποτα μπροστά στην ταπεινώση που προκαλεί η αδικία του ασυμμετρικού λαϊκισμού και της δημαγωγίας στο εσωτερικό. Δυστυχώς, για πολλούς ισχύει το "ου γαρ οίδασι τι ποιούσι"».

■ **Πιστεύετε ότι μπορεί να υπάρξει διαδικασία ελεγχόμενης χρεοκοπίας μέσα στην ευρωζώνη;**

«Οποιαδήποτε συζήτηση για χρεοκοπία είναι είτε αφελής και ανιστόρητη είτε επικίνδυνη, εκτός και αν κάποιος παίζουμε με τις λέξεις χωρίς να γνωρίζουν το περιεχόμενό τους. Εγώ γνωρίζω ότι η πλειονότητα των Ελλήνων θέλει να διαφυλάξει τις δουλειές της, τις περιουσίες της, το εισόδημά της, τις προσωπικές των παιδιών της. Γι' αυτό αγωνιζόμαστε εμείς. Και έχω πει ότι ο αγώνας μας είναι ασύμμετρος γιατί αν πετύχουμε – και μπορούμε να πετύχουμε – στη μνήμη των πολιτών θα μείνουν μόνο οι περιουσίες και οι θυσίες. Αν αυτός ο αγώνας χαθεί, τότε θα βρεθούμε σε συνθήκες που θα καθιστούν περριπτική οποιαδήποτε συζήτηση του τύπου "εγώ σ' τα έλεγα, αλλά δεν με άκουγες"».

ΓΝΩΜΗ

Μεταξύ ευρώ και δραχμής

Του
ΑΝΤΩΝΗ ΚΑΡΑΚΟΥΣΗ

Την περασμένη Παρασκευή το Γνώσιο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο δεν μπορούσε να καταβάλει μισθούς στο προσωπικό του και έδωσε υπόσχεση σε γιατρούς και νοσηλεύτες ότι η μισθοδοσία τους θα μπει στους τραπεζικούς τους λογαριασμούς την προσεχή Τρίτη.

Πριν από λίγες ημέρες επίσης ο υφυπουργός Οικονομικών κ. Φ. Σαχινίδης χρειάστηκε να επιστρατεύσει όλες τις τράπεζες και να εξαντλήσει την επιπονητικότητα του προκειμένου να εξασφαλίσει τις συντάξεις του ΙΚΑ.

Αντίστοιχες αγωνιώδεις ημέρες έχουν περάσει το προηγούμενο διάστημα οι περισσότεροι των διοικητικών κρατικών οργανισμών και επιχορηγούμενων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Κάτι ανάλογο αντιμετώπισαν τις προηγούμενες ημέρες πολλές ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι οποίες με μεγάλη δυσκολία συγκέντρωσαν τα απαιτούμενα ρευστά διαθέσιμα προκειμένου να καλύψουν τη μισθοδοσία τους.

Δεν είναι τυχαίο ότι στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας μαζικά πια εφαρμόζονται προγράμματα περιορισμού του κόστους και συμφορούνται χαμηλότερες αμοιβές με τους εργαζομένους.

Ακόμη και ισχυρά συνδικάτα, που άλλοτε οδηγούσαν τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, τηρούν τώρα αμυντική στάση, ακριβώς επειδή αντανακλώνται το κενό και την αδυναμία των επιχειρήσεων.

Αλλωστε κατανοούν και οι συνδικαλιστές ότι οι ιδιωτικές επιχειρήσεις δεν έχουν την τρόικα να τις δανείσει και οι τράπεζές μας είναι στενές, δεν είναι σε θέση να εξυπηρετήσουν ούτε τους υψέστερους των πελατών τους.

Με άλλα λόγια, όσο περνά ο καιρός όλοι, άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο, έρχονται αντιμετώπιζονται με την κρίση και τις βαρύτερες συνέπειές της.

Η κατάσταση του οικονομικού μοντέλου είναι εμφανής διά γυμνού οφθαλμού. Και η βιώνουν όλοι.

Στα σπία, στις επιχειρήσεις, στις δημόσιες υπηρεσίες, στους κρατικούς οργανισμούς, στις γεωτεχνίες, στους δρόμους, παντού καταγράφονται οι συνέπειες αυτής της κατάρρευσης.

Και όσο θα περνά ο καιρός και δεν θα οδηγούμαστε σε μια ολοκληρωμένη επέμβαση μεταβολής του οικονομικού μοντέλου, οι επιπτώσεις της κρίσης θα γίνονται ολοένα και εντονότερες.

Υπό αυτή την έννοια δεν υπάρχουν πλέον χρονικά περιθώρια αναβολών ή αναστολών.

Η χώρα οφείλει να λάβει το ταχύτερο γενναίες αποφάσεις, αποφασίζοντας ταυτόχρονα ποιόν δρόμο θα ακολουθήσει. Και οι δρόμοι δεν είναι πολλοί.

Αν θέλει να παραμείνει στην ευρωζώνη, δεν έχει παρά να αποδεχθεί και να εφαρμόσει συστηματικά το πρόγραμμα εσωτερικής αναδιάρθρωσης που κατατείνεται σε αυτό που οι οικονομολόγοι ονομάζουν εσωτερική υποτίμηση της τάξεως του 25%-30%.

Κάτι που σημαίνει ότι αμοιβές, τιμές, ενδοκία και αξίες θα υποχωρήσουν ανάλογα, ώστε να διαμορφωθεί μια νέα ισορροπία, σε χαμηλότερη και πιο πραγματική προς τις δυνατότητες μας βάση.

Σε άλλη περίπτωση, αν δεν μπορούμε να σηκώσουμε το βάρος των υποχρεώσεων που απορρέουν απ' αυτήν, δεν έχουμε παρά να αποφασίσουμε οργανωμένη και συνταταμένη επιστροφή στο εθνικό μας νόμισμα, αναλαμβάνοντας πλήρως την ευθύνη της επιλογής και γνωρίζοντας βεβαίως ότι για πολλά χρόνια θα ζήσουμε πραγματικά φτωχοί και εσωστρεφείς, μακριά από τις εξελίξεις στον κόσμο και χωρίς τη βεβαιότητα ότι θα πετύχουμε.

Εδώ που έχουμε φθάσει, ενδιάμεσοι δρόμοι δεν υπάρχουν. Και είναι ζήτημα εθνικής επιβίωσης ποιόν δρόμο θα διαλέξουμε. Η δε επιλογή μας δεν μπορεί να βραδύνει.

Η ευρωζώνη έγινε αγνώριστη από την περασμένη εβδομάδα. Η ψήφιση της ενίσχυσης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) από τα κοινοβούλια μιας σειράς χωρών, με πρώτη τη Γερμανία, την ισχυρότερη οικονομία της Ευρώπης, άλλαξε ριζικά το πολιτικό σκηνικό. Η νομισματική ένωση, και κυρίως ο πάμπλουτος πυρήνας της, οπλίζεται έτσι με έναν... οικονομικό Eurofighter για την αντιμετώπιση της κρίσης. Το ότι ορισμένες χώρες, όπως η Ολλανδία και η Σλοβακία, συνεχίζουν να πατάνε «πόδι» στην έγκριση του Ταμείου, δεν αλλάζει την κατάσταση. Σύμφωνα με τους ειδικούς, το EFSF μπορεί να τεθεί σε ισχύ και χωρίς το «ναυ» των κοινοβουλίων τους.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ καγκελάριος περιστοιχίζεται από βουλευτές κατά την ψηφοφορία ενίσχυσης του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF), με το οποίο θα αποτρέπονται αλυσιδωτές αντιδράσεις στην ευρωζώνη

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ
N. ΧΕΙΛΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟ

Δίκοπο μαχαίρι αποτελεί για την Ελλάδα το EFSF. Από τη μία, η ψήφιση της προσφέρει πρόσθετη ανάσα ζωής. Από την άλλη, την αιχμαλωτίζει στον φαύλο κύκλο της υπερχρέωσης.

Παράλληλα όλα δείχνουν ότι οι ευρωπαίοι εταίροι προετοιμάζουν τη χρεοκοπία της ελληνικής οικονομίας – σύμφωνα με την εφημερίδα «Die Welt» αυτή θα είναι από τα θέματα της συνάντησης των υπουργών Οικονομικών του Eurogroup στις 3 Οκτωβρίου στο Λουξεμβούργο. Με το EFSF στο χέρι θα μπορούν τώρα να αποτρέπουν ευκολότερα αλυσιδωτές αντιδράσεις σε άλλες χώρες της ευρωζώνης.

Ψηφίζουν τον μηχανισμό βοήθειας στην Ευρώπη, αλλά η βοήθεια μπαίνει «στον πάγο»

Στην αίθουσα αναμονής με φόβητρο τη χρεοκοπία

Το πόρισμα της τριόικας δίνει λαβή να τρενάρουν τη λήψη απόφασης ως το τέλος του χρόνου

Θολή είναι και η προοπτική για την έγκριση του δεύτερου πακέτου βοήθειας. Σύμφωνα με τον ως τώρα προγραμματισμό, η συζήτησή του στα ευρωπαϊκά κοινοβούλια θα έπρεπε να αρχίσει μετά την υποβολή του πορίσματος

της τριόικας. Ωστόσο το πόρισμα θα μπορούσε να φέρει τα πάνω κάτω αν οι συντάκτες του αποφανθούν ότι η Ελλάδα απέχει παρασάγγας από την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της και βάλουν φρένο στην εκταμίευση

της έκτης δόσης του πρώτου δανείου.

Το επόμενο θα είναι αναθεώρηση της συμφωνίας της 21ης Ιουλίου, νέοι γύροι διαπραγματεύσεων, εκβιασμοί, αναβολές. Η υπόθεση θα μπει στην αίθουσα αναμονής, η λήψη της απόφα-

σης θα μπορούσε να τρενάρει ως τα τέλη του χρόνου.

Οι συνεντεύξεις που έκανε «Το Βήμα» με τους εκπροσώπους των δύο μεγαλύτερων γερμανικών κομμάτων, επιβεβαιώνουν αυτή την εκτίμηση.

Πέτερ Αλτμάνερ

«Η σωτηρία σας δεν εξαρτάται από εμάς»

■ Η γερμανική Βουλή ψήφισε την περασμένη Πέμπτη τον νόμο για το EFSF. Μπαίνει τώρα στην ατζέντα της η ψήφιση του δεύτερου πακέτου βοήθειας για την Ελλάδα;

«Το δεύτερο πακέτο θα τεθεί προς συζήτηση αφού παρουσιάσει το πόρισμά της η τριόικα και αφού θα ληφθεί η απόφαση για την έκτη δόση του πρώτου δανείου. Θα επιθυμούσαμε πολύ ένα θετικό πόρισμα, επειδή οι καλές ειδήσεις από την Ελλάδα θα κάνουν πιο εύκολη την έγκρισή του. Πιστεύω πάντως ότι η απόφαση θα ληφθεί εντός του έτους».

■ Είναι σωστό το ότι η απόφαση για το EFSF ελήφθη εσκεμμένα πριν από εκείνη για το δεύτερο πακέτο βοήθειας, έτσι ώστε το Eurogroup να έχει στα χέρια ένα καλό εργαλείο αποτροπής κινδύνων σε άλλες χώρες σε περίπτωση ξαφνικής χρεοκοπίας της Ελλάδας;

«Οχι. Θέλουμε να εμποδίσουμε οπωσδήποτε τη χρεοκοπία της Ελλάδας με μέσο τις οικονομικές μεταρρυθμίσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις. Ωστόσο η επίτευξη αυτού του στόχου εξαρτάται από πάρα πολλούς παράγοντες, τους οποίους δεν μπορούμε να επηρεάσουμε εμείς από τη Γερμανία. Ως υπεύθυνοι πολιτικοί πρέπει όμως να είμαστε προετοιμασμένοι για κάθε ενδεχόμενο. Και ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο δημιουργήσαμε το EFSF.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ γραμματέας της κοινοβουλευτικής ομάδας των Χριστιανοδημοκρατών

«Θα επιθυμούσα στενότερη συνεργασία της αντιπολίτευσής σας με την κυβέρνηση»

Ταυτόχρονα μας δίνει τη δυνατότητα, σε περίπτωση που θα έπρεπε να γίνει «κούρεμα» σε μια χώρα της ευρωζώνης, να εμποδίσουμε την καταστροφή στις άλλες χώρες που συμμετέχουν σε αυτήν. Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι επιδιώκουμε το «κούρεμα». Αυτό θα εξαρτηθεί από τις εξελίξεις των επόμενων εβδομάδων».

■ Όλοι μιλούν για ένα «Πλάνο Β» από το γερμανικό υπουργείο Οικονομικών με στόχο την απόκρουση των κινδύνων από ενδεχόμενη ελληνική χρεοκοπία. Έχει αυτό το πλάνο επιχειρησιακή αξία στην πολιτική της γερμανικής κυβέρνησης;

«Δεν ξέρω τέτοιο πλάνο. Πιστεύω ότι για θέματα που αφορούν την Ελλάδα το ορθό είναι να μιλάμε κατευθείαν με την ελληνική κυβέρνηση. Θέλουμε να βοηθήσουμε, αλλά για αυτό χρειαζόμαστε και τη βοήθεια του ελληνικού Κοινοβουλίου. Θα επιθυμούσα πολύ μια πολύ στενότερη συνεργασία της κυβέρνησης με την αντιπολίτευση όταν πρόκειται για το μέλλον του ευρώ».

■ Η παρατήρηση αυτή στρέφεται κατά της αντιπολίτευσης στην ελληνική Βουλή;

«Ακριβώς».

■ Συμφωνείτε με την άποψη της καγκελαρίου ότι η Ελλάδα πρέπει να μείνει με κάθε τρόπο στην ευρωζώνη;

«Συμφωνώ απόλυτα».

Έλκε Φέρνερ

«Πάλι εις βάρος της Ελλάδας το “καζίνο”»

■ Ψηφίστηκε με μεγάλη πλειοψηφία ο νόμος για το EFSF. Θρίαμβος για την Ανγκελα Μέρκελ;

«Δεν νομίζω. Θα έπρεπε να είχε ψηφιστεί πριν από έναν χρόνο. Η καθυστέρησή του κόστισε πολλά δισεκατομμύρια και στη Γερμανία και στην Ελλάδα».

■ Αρκεί το EFSF για να καταπολεμηθεί η κρίση;

«Ασφαλώς όχι. Σε αυτό θα πρέπει να προστεθούν μια σειρά εργαλεία, όπως η εισφορά τραπεζών, ο φόρος στις διεθνείς χρηματοπιστωτικές συναλλαγές και, υπό συγκεκριμένους όρους, τα ευρωμόλογα. Το κυριότερο είναι όμως η επιβολή αυστηρού ελέγχου στο παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Η κερδοσκοπία άρχισε πάλι να φουντώνει. Το “καζίνο” λειτουργεί όπως παλιά, εις βάρος της ευρωζώνης και της Ελλάδας».

■ Πότε πιστεύετε ότι θα έρθει προς συζήτηση στη γερμανική Βουλή το δεύτερο πακέτο βοήθειας για την Ελλάδα;

«Ένας Θεός ξέρει. Ο Βόλφγκανγκ Σόμπλε (σ.σ.: ο γερμανός υπουργός Οικονομικών) δηλώνει ότι αυτό θα γίνει μετά την υποβολή του πορίσματος της τριόικας. Αν η τριόικα αποφανθεί ότι οι όροι που έθεσε στην Αθήνα έχουν εκπληρωθεί, η συζήτηση θα αρχίσει μάλλον τέλη Οκτωβρίου».

■ Πιστεύετε ότι το θέμα αυτό θα προκαλέσει νέα ένταση εντός του κυβερνητικού συνασπισμού;

Η ΑΝΤΙ-ΠΡΟΕΔΡΟΣ της κοινοβουλευτικής ομάδας των γερμανών Σοσιαλδημοκρατών

«Οι γερμανοί βιομήχανοι επενδύουν μόνο όταν είναι σίγουροι ότι θα έχουν κέρδος»

«Πολύ πιθανόν. Η Μέρκελ αναγνώρισε μόλις την τελευταία εβδομάδα τις προσπάθειες που γίνονται εδώ και έναν χρόνο στην Ελλάδα. Επόμενο έτσι πολλοί βουλευτές της να συνεχίζουν να βλέπουν τη βοήθεια με στραβά μάτια».

■ Κατά δημοσκοπικές πληροφορίες, στο Eurogroup σκοπεύουν να συζητήσουν το «κούρεμα» του ελληνικού χρέους.

«Εμείς ζητάμε το “κούρεμα” από τον περασμένο χρόνο. Η Ελλάδα αδυνατεί να ξεπληρώσει το χρέος της, γι' αυτό και η αναδιάρθρωση θα ήταν η καλύτερη λύση για όλους. Τώρα, μετά την ψήφιση του EFSF, οι προϋποθέσεις γι' αυτό είναι καλύτερες».

■ Ο υπουργός Οικονομικών Φίλιπ Ρέσλερ και ο Σύνδεσμος Γερμανών Βιομηχάνων (BDI) σχεδιάζουν ένα νέο σχέδιο Μάρσαλ για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Το βρίσκετε καλή ιδέα;

«Το βασικό δεν είναι τι λένε οι άλλοι, αλλά τι λέει η ελληνική κυβέρνηση για τους βασικούς τομείς της μελλοντικής ανάπτυξης. Αλλά χωρίς ευρωπαϊκές επενδύσεις δεν γίνεται. Μόνη της η Ελλάδα δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα».

■ Πιστεύετε ότι ο BDI θα κάνει επενδύσεις στην Ελλάδα υπό τις σημερινές χαοτικές συνθήκες;

«Οι γερμανοί βιομήχανοι επενδύουν μόνο όταν είναι σίγουροι ότι θα έχουν κέρδος».

Το έκτο φιλί της ζωής

Η εκδίκηση της τρόικας ήταν ζεστό πιάτο – ήταν η ανακούφιση που ένωσαν ακόμα και οι χειρότεροι εχθροί της όταν έμαθαν την Τετάρτη πως «*αύριο έρχεται*». Υστερα από 25 ημέρες «προσυμφωνημένης διακοπής των συνομιλιών» και αφού το αν και πότε θα επιστρέψει απασχόλησε όλα τα κέντρα αποφάσεων του πλανήτη, από την Ουάσιγκτων ως το Πεκίνο, χωρίς να ξεχνάμε και το επαρχιακό Ελσίνκι, η τρόικα ήταν πάλι εδώ την Πέμπτη για να αντιμετωπίσει στωικά τους ολιγάριθμους –ανακουφισμένους και αυτούς– που την εμπόδισαν να μπει στο υπουργείο Οικονομικών για να συζητήσει με τον Βαγγέλη Βενιζέλο.

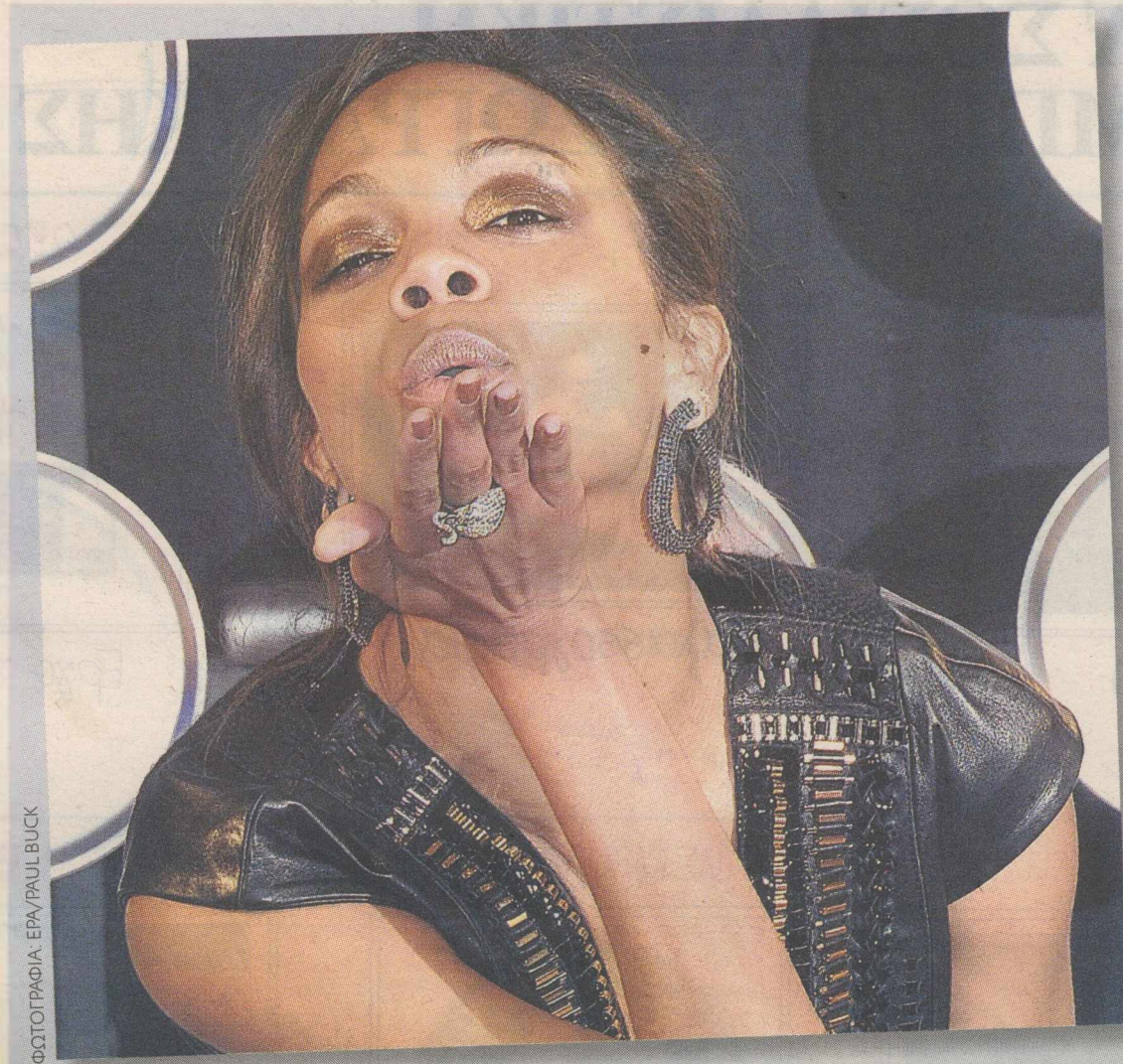
Όλοι είχαμε κατανοήσει στις 3 εβδομάδες που μας έλειψε πως χωρίς την έλευσή της δεν θα άνοιγε ο δρόμος για το έκτο φιλί της ζωής προς τους ξέπνοους ναυαγούς της βουλιαγμένης χώρας. Όλοι γνωρίζουμε πως τα κρατικά ταμεία είναι αδειανά, πως στις 15 Οκτωβρίου το κράτος δεν θα έχει (ή θα έχει οριακά) χρήματα για να πληρώσει συντάξεις και μισθούς – όσο για άλλες πληρωμές, αυτές έχουν εδώ και μήνες παγώσει. Για πρώτη φορά η «στάση πληρωμής μισθών και συντάξεων» γινόταν κάτι το απτό – για τους δημοσίους υπαλλήλους, στον ιδιωτικό τομέα το ζουν το φαινόμενο μήνες τώρα.

Ηρθε, αφού ο Βενιζέλος ανακοίνωσε μέτρα και ημίμετρα, αφού δημοσίως παραδέχθηκε πως η χώρα πληρώνει σήμερα «για λάθη του παρελθόντος για τα οποία ευθύνονται πρωτίστως οι κυβερνήσεις και ο πολιτικός κόσμος» – πρώτη φορά πολιτικός επαναλαμβάνει την περσινή φράση του Προέδρου της Δημοκρατίας –, αφού ο ίδιος και ο Πρωθυπουργός υπέγραψαν προσωπικές επιστολές ότι θα τηρηθούν κατά γράμμα όσα συμφωνήθηκαν και όσα ανακοινώθηκαν. Αν οι επιστολές αποτελούν ισχυρότερη δέσμευση από τα λόγια, γιατί συνεχώς επαναλαμβάνουν και οι δύο ότι «η Ελλάδα θα εκπληρώσει όλες τις υποχρεώσεις της», μένει να το δούμε, ημερολόγιό μου.

Ζητιάνος με μαγκούρα

■ Πέμπτη πρωί ήμουν και εγώ στην ουρά της Εφορίας για να πληρώσω την εισφορά αλληλεγγύης και τη δεύτερη από τις τρεις δόσεις του φόρου εισοδήματος του 2010. Δεν είμαι της τελευταίας στιγμής αλλά Τρίτη και Τετάρτη ήταν κλειστές οι εφορίες λόγω απεργίας. Ήμουν εκεί στις 8 παρά τέταρτο για να πιάσω καλή θέση – και τα κατάφερα, καμιά δεκαριά μόνο ήσαν πριν από εμένα. «Πενήντα ευρώ έχω όλα κι όλα, με 370 δεκαπενθήμερο, τι να πληρώσω;» ακούω την κυρία μπροστά μου. «Δεν δέχονται λιγότερα από 300» την ενημερώνει η διπλανή της. Δίκιο έχει, κάτι τέτοιο έχω ακούσει και εγώ: ελάχιστη δόση 300 ευρώ.

«Δώστε όσα έχετε» της απαντά ο προϊστάμενος που βγαίνει να μας οργανώσει και να λύσει απορίες. Νιώθω σαν να γίνεται έρανος, σαν να ζητιανεύει το κράτος: ό,τι έχετε ευχαρίστηση – αλλιώς δεν θα μας δώσουν το φιλί της ζωής. Όταν ύστερα από μισή ώρα φεύγω, περιμένουν στη σειρά πάνω από 50 άτομα. Το υπουργείο θα ανακοινώσει Παρασκευή βράδυ, όταν δεκάδες χιλιάδες έχουν ταλαιπωρηθεί στις ουρές, ότι δίνει παράταση ως τις 6 Οκτωβρίου για την πληρωμή. Τούλα-

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: EPA/PAUL BUCK

ΚΑΙ ΑΠΟ μακριά να είναι το φιλί, πάλι πιάνει

χιστον οι ζητιάνοι λένε «ευχαριστώ πολύ, Θεός σχωρέσ' τ' αποθαμένα σου». Το κράτος-ζητιάνος μάς βάζει με τη μαγκούρα στη σειρά για να του δώσουμε από το υστέρημά μας. ■ Ηρθε, λοιπόν, η τρόικα την Πέμπτη και διαπίστωσε πως όλα ήσαν όπως τα άφησε. Όλα στο πόδι γίνονται: έπρεπε να φθάσει το θέμα στο Υπουργικό Συμβούλιο για να διαπιστώσουν ότι υπάρχει θέμα ανταγωνιστικότητας στην εφεδρεία των μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων. Έπρεπε να φθάσει η στιγμή της αποστολής των λογαριασμών για να διαπιστωθεί ότι οι αρμόδιοι δεν γνωρίζουν τους αριθμούς παροχών της ΔΕΗ αυτών που εξαιρούνται από το ειδικό τέλος. Έπρεπε ακόμα και μέσα στο ΠαΣοΚ να αρχίσουν να φωνάζουν για αυθαιρεσίες στον ορισμό των εφένδρων για να αναζητηθούν αντικειμενικά κριτήρια. Έπρεπε να παρουσιάσουν κατάλογο με 3.000 εφένδρους και παρουσίασαν 300 – και όσο καθυστερεί η κυβέρνηση, τόσο αυξάνεται ο αριθμός αυτών που θα πρέπει να απολυθούν. Το ενιαίο μισθολόγιο ακόμα να γίνει, τα κλειστά επαγγέλματα παραμένουν θεόκλειστα, οι απεργίες είναι απανωτές, οι διαδηλώσεις διαδέχονται η μία την άλλη ώστε να είναι μόνιμος αποκλεισμένο το κέντρο της Αθήνας.

■ Ποιος δίνει σημασία στους μαγαζάτορες, τους απαίσιους κερδοσκόπους που έχουν στις βιτρίνες τους όλα αυτά που θέλουμε να αποκτήσουμε και δεν μας τα χαρίζουν; Κάθε διαδήλωση, κάθε απεργία των μεταφορικών μέσων είναι ένα ακόμα καρφί στο φέρετρο όπου έχει μπει η Αθήνα. Αλλά ποιος νοιάζεται; Νόμος είναι το δίκιο του διαδηλωτή, πρέπει να συνεχιστεί οπωσδήποτε η παράδοση της αυτοκαταστροφικής βίας που ονομάζεται «αγωνιστικότητα».

■ Αλήθεια, γιατί εξαιρέθηκαν τα κόμματα και τα συνδικάτα από την

υποχρέωση της εφεδρείας; Δεν επιχορηγούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό; Δεν έχουν τεράστια χρέη στις τράπεζες; Εδώ και τώρα εφεδρεία στα κόμματα – αρχίζοντας από όσους είναι κοντά στη σύνταξη. Μόνο έτσι θα γλιτώσουμε από άχρηστες και επικίνδυνες ηγεσίες.

Παιδιά-στρατιώτες

Εχουμε κράτος αποχαυνωμένο, είμαστε κοινωνία που κατανοεί τον εαυτό της μέσα από την τηλεόραση. Χώρα όπου οι απεργίες κρίνονται παράνομες και καταχρηστικές αφού γίνουν, όπου οι «ειδικοί φρουροί» της αστυνομίας διαδηλώνουν και κλείνουν τους δρόμους και αυτό θεωρείται νόμιμη και ειρηνική εκδήλωση, όπου οι απόστρατοι αξιωματικοί εισβάλλουν στο υπουργείο Εθνικής Αμυνας και απειλούν να το καταλάβουν, όπου οι μαθητές κάνουν καταλήψεις στα σχολεία και αυτό θεωρείται αγώνας «για μια άλλη εκπαίδευση σε μια άλλη κοινωνία» όπως ανακοίνωσε ο Συνασπισμός – στην άλλη ζωή, τη μετά τον θάνατο της χώρας. ■ Είμαστε χώρα που ονομάζει τη συνεχή βία «αγώνες» και τα μικρά παιδιά οικοδόμους της νέας κοινωνίας. Μα δεν υπάρχει ντροπή και όριο; Έγινε μέγα θέμα κάποιος που υποστηρίζει ότι τα ΜΑΤ χτύπησαν το μικρό παιδί του σε αγανακτισμένη συνταγματική διαδήλωση. Και γιατί το πήρε μαζί του στο πεδίο της μάχης; Εμπειρος από συγκρούσεις ήταν, διάβασα, δεν ήξερε τι θα γίνει;

Τους αχαιοτάδες της Περίστας της εποχής του πολέμου με το Ιράκ θυμήθηκα, που έστελναν παιδιά μπροστά από τους στρατιώτες για να καθαρίζουν τα ναρκοπέδια πατώντας τις νάρκες. Και τις διαδηλώσεις που έβαζαν τον υπέργηρο Μανώλη Γλέζο επικεφαλής, να πάθει κάτι, να καταγγελλθεί η αστυνομική βία.

Φανατισμός χωρίς όρια. Τι να κάνουν τα φιλά της ζωής σε όσους δαγκώνουν, και θέλουν να μάθουν και τα παιδιά τους να δαγκώνουν; ■ Σηκώνω τα χέρια ψηλά, δεν μπορώ άλλο να παρακολουθήσω την κατάσταση.

«Ζάππειο 3»

Παρουσίασε και η ΝΔ το πρόγραμμά της για «εφεδρεία χωρίς απολύσεις». Αν κατάλαβα καλά, οι απολύσεις θα γίνουν μετά τριετία και όχι μέσα σε έναν χρόνο, όπως προβλέπει το κυβερνητικό σχέδιο. Ητοι, κλείνει το μάτι προς τους δυνητικούς εφένδρους «σε τρία χρόνια θα είμαστε κυβέρνηση εμείς, θα σας βολεύουμε τότε, και ας λέει η τρόικα». Και θα ονομαστεί, δικαίως, «Ζάππειο 3» το τριετές πρόγραμμα διαιωνίσης της ρουσφετολογίας.

■ Στην τριετία ελπίζει και το καθηγητικό κατεστημένο που αρνείται να εφαρμόσει τον νόμο για τα πανεπιστήμια, αυτήν προσπαθεί να συντομεύσει ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών που κάνει απανωτές προσφυγές στο Συμβούλιο της Επικρατείας για κάθε κυβερνητικό μέτρο. Σαν το ΕΒΕΑ του Μίχαλου έχει καταντήσει και αυτός, όργανο προπαγάνδας της Νέας Δημοκρατίας. ■ Πιστεύουν άραγε όλοι αυτοί πως η τρόικα μας δίνει το φιλί του βρικόλακα, πως μας ρουφά το αίμα κάθε φορά που έρχεται; Μπα, στον βαθμό που ίσως σκέπτονται έξω από τα μικροσυμφέροντά τους, θεωρούν ότι είναι υποχρεωμένη να μας δίνει ανάσες, γιατί αλλιώς θα πάθει ασφυξία η ίδια. Θα κρατήσει την αναπνοή της και θα σκάσει. Ίσως, αλλά εμείς δεν θα είμαστε ζωντανοί για να απολαύσουμε το θέαμα. Και δεν με νοιάζει καθόλου η τύχη των αγωνιζομένων υπέρ της καταστροφής: αλλά τα παιδιά, τι φταίνε;

Διόδωρος Κυψελιώτης

ΥΓΡΑΙΜΑΤΟ
ΚΙΒΩΤΙΟ

diodorus@tovima.gr

Αφού, βάλε και ξαναβάλε το χέρι στην τσέπη μας δεν άφησαν τίποτα, ας μην εκπλαγούν όταν τοβάλουν την επόμενη φορά αν πιάσουν κάτι άλλο.
Ιωάννης ο ανθρωπόστομος, @yahoo.gr

Τετάρτη σήμερα και καταφέραμε πάλι να μην κινείται τίποτα στην Αθήνα. Ετσι μπράβο παιδιά _εξαντλήστε την αγωνιστικότητα στο κόψιμο του κλαδιού που καθόμαστε. Να δείτε κλάμα που θα κάνουν οι Δανειστές μας, οι Καπιταλιστές, το Κεφάλαιο, οι Πολιτικοί και όλοι αυτοί που μας έχουν στραγγαλίσει. Γιατί, πώς να το κάνουμε, άλλο απεργία και άλλο μαζική αυτοκτονία.

Αισιόδοξος(:), @otenet.gr

Ανοι βουλευτές, την ύστατη αυτή ώρα, θέλουν να βοηθήσουν, ας νομοθετήσουν τον περιορισμό τους σε εκατό και επίσης τον χωρισμό κράτους - Εκκλησίας. Διακόσιοι βουλευτικοί μισθοί λιγότεροι και σαράντα χιλιάδες ρασοφόροι αμειβόμενοι από τον οικο τους θα έχουν ως αποτέλεσμα την καλύτερη των δημοσίων οικονομικών. Όλα τα άλλα είναι μπουμπουληθρες.
Γ. Κ., @otenet.gr

Με έκπληξη διαβάζω στις πέντε το απόγευμα της Τρίτης ότι «παράνομη κρίθηκε από το δικαστήριο η 24ωρη απεργία των εργαζομένων στο μετρό», που ξεκίνησε την... Τρίτη στις έξι το πρωί! Μετά την εξέλιξη αυτή, η εταιρεία κάλεσε τους εργαζομένους να πιάσουν δουλειά και αυτοί την «έγραψαν» καταλλήλως. Είναι να μη χαρείς για την ταχύτητα της αντίδρασης όλων των εμπλεκομένων;

Νικόλαος εκ Βόλου

Ακούγοντας τις δηλώσεις Τσίπρα περί Βάρκιζας θυμήθηκα τους προφητικούς στίχους του Σαββόπουλου: «Τώρα με χειρουργεί η αλληθωρη νεολαία, μια τσογλανοπαρέα που κάνει κριτική».

Δημήτριος Τσεχιάς

ΥΓ.: Κατά τον ίδιο, το 1944: «Χάσαμε την ευκαιρία να δοθεί μια άλλη προοπτική στη χώρα μας» ή αλλιώς: «Χάσαμε την ευκαιρία να γίνουμε Αλβανία, Βουλγαρία, Ρουμανία...».

Ο **ΚΥΡ**

ΣΑΤΙΡΙΖΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ

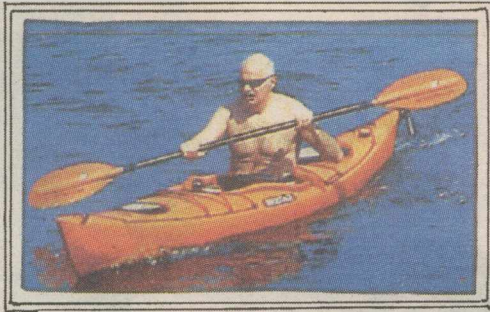
Α' ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΜΠΙΕΝΑΛΕ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

«ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ»

Νεκρή φύση

«Ο ΤΙΤΑΝΙΚΟΣ ΣΕ ΑΤΟΜΙΚΗ
ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ»

Θαλασσογραφία

«ΤΣΟΒΟΛΑ ΔΟΣ'ΤΑ ΟΛΑ»

Έρχο της BELLE EPOQUE

«Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ»

Ξυλογραφία
(Συλλογή ΧΡ. ΠΑΠΟΥΤΣΗ)

«ΠΟΥ ΠΑΣ ΚΑΡΑΒΑΚΙ, ΜΕ ΤΕΤΟΙΟ ΚΑΙΡΟ»

Allegro ma non troppo

«Η ΒΟΥΛΗ»

Χειροτεχνία

«ΕΛΛΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ»

ARTE POVERA

«SIEMENS»

Παρακαλείται
ο σύντροφος
που έκλεψε
τον πίνακα
να τον επιστρέψει
το συντομότερο
(έκ της Διευθύνσεως)

«L'ETAT C'EST MOI»
ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ

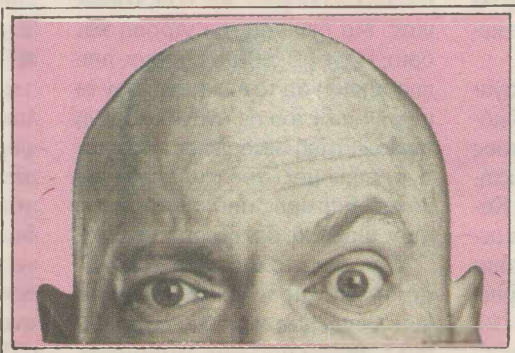
ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ

«ΧΑΡΑΤΣΙ ΣΤΑ ΑΚΙΝΗΤΑ»

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΣΑΣ
(έρχο αγνώστου)

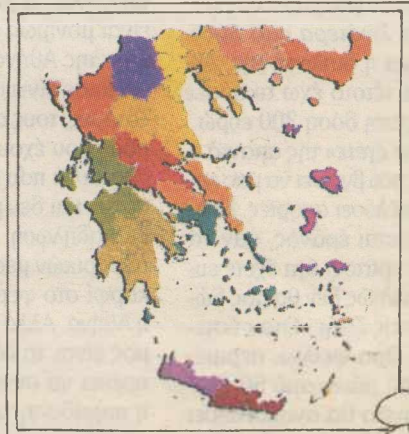
«ΚΟΥΡΕΜΑ»
από Γερμανό κουρέα

ΓΥΜΝΟ

Έρχο
της ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ

«ΑΧ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΝ ΓΛΥΚΙΑ»

ΕΠΟΛΗΘΗ

«Ερχεσαι ή φεύγεις;»

Τρόικα ή υπουργοί;

Την Πέμπτη και την Παρασκευή συνέβη στην Αθήνα το εξής παράδοξο. Δημόσιοι υπάλληλοι είχαν καταλάβει τα υπουργεία τους και εμπόδιζαν την πρόσβαση

της τρόικας, τη στιγμή που από την αξιολόγηση της τρόικας εξαρτάται η εκταμίευση της έκτης δόσης από την οποία θα πληρωθούν οι υπάλληλοι που απέκλειαν τα υπουργεία!

Αναφέρω το περιστατικό διότι δεν είναι μεμονωμένο. Και επειδή χαρακτηρίζει τη γενικότερη παράκρουση που έχει επικρατήσει στις σχέσεις της ελληνικής κοινωνίας με τους δανειστές και επιτηρητές μας. Οι ίδιοι που φωνάζουν «*πάρτε το μνημόνιο και φύγετε από εδώ, ουσί!*» είναι εκείνοι που πρώτοι θα υποστούν τις συνέπειες μιας στάσης πληρωμών αν το σύνθημά τους γίνει πραγματικότητα.

Αποτέλεσμα αυτής της παράκρουσης; Η κυβέρνηση πήρε την πρωτοβουλία μιας σύγκρουσης με την τρόικα και αμέσως μετά παρακαλάει επί τρεις εβδομάδες την τρόικα να επιστρέψει μήπως και πάρουμε την έκτη δόση. Στον βωμό της ικεσίας κατατέθηκε και το έκτακτο τέλος στα ακίνητα, το οποίο θα εισπραχθεί από τη ΔΕΗ.

α πρέπει να σημειώσω εδώ ότι τα τρία επαχθέστερα φοροεισπρακτικά μέτρα που ελήφθησαν το τελευταίο διάστημα δεν τα ζήτησε καμία τρόικα αλλά τα έλα-

βε αυτοβούλως η κυβέρνηση για να εξευμενίσει την τρόικα επειδή δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί σε προηγούμενες δεσμεύσεις της.

– Η έκτακτη εισφορά (που μονιμοποιήθηκε για μία τετραετία!) ήταν ιδέα του **Φ. Πετσάλνικου** και αποφασίστηκε για να καλυφθεί η υστέρηση εσόδων μέσα

στο 2011 και το έλλειμμα από τις επιστροφές φόρων λόγω του λάθους που είχε γίνει με τις αποδείξεις αλλά χωρίς να μειωθεί το αφορολόγητο (όπως τουλάχιστον ισχυριζόταν ο **Πετσάλνικος**...). – Το έκτακτο τέλος ακινήτων αποφασίστηκε λόγω αδυναμίας της κυβέρνησης να εισπράξει τους άλλους πέντε φόρους ακινήτων που έχει εξαγγείλει και για να αντιμετωπιστούν οι αποκλίσεις του τρέχοντος προϋπολογισμού.

– Η δεύτερη συνεχής μείωση του αφορολογίτου (από τις 8.000 στις 5.000 ευρώ...) επιστρατεύτηκε και αυτή για να πειστεί η τρόικα ότι η κυβέρνηση παίρνει και μόνιμης απόδοσης φοροεισπρακτικά μέτρα, όχι μόνο «αρπαχτές».

Η προχειρότητα του σχεδιασμού (αν υπάρχει κάτι τέτοιο...) είναι πιο εντυπωσιακή αν αναλογιστεί κανείς το εξής:

Η πρόταση **Πετσάλνικου** για την καθέρωση έκτακτης εισφοράς διατυπώθηκε με το επιχείρημα ότι δι' αυτού του τρόπου και για κοινωνικούς λόγους θα αποφευχθεί η μείωση του αφορολογίτου. Τελικά, και η (μόνιμη) έκτακτη εισφορά επιβλήθηκε και το αφορολόγητο μειώθηκε (όχι μία αλλά δύο φορές!).

Και αν προσέσει κανείς ότι: – Σύμφωνα με το πρώτο μνημόνιο και ως τον Σεπτέμβριο του 2010 η κυβέρνη-

ση όφειλε να έχει εγκαθιδρύσει «ένα αποτελεσματικό σχήμα διαχείρισης έργων (που θα περιλαμβάνει την αυστηρή επίβλεψη του υπουργείου Οικονομικών και ειδικές ομάδες) ώστε να εφαρμοστούν μέτρα εναντίον της φοροδιαφυγής». Μην το είδατε, μην το απαντήσατε...

– Πάντα σύμφωνα με το πρώτο μνημόνιο, το ενιαίο μισθολόγιο θα έπρεπε να είχε ολοκληρωθεί ως τα τέλη του περασμένου Ιουνίου – ακόμη το κουβεντιά-ζουμε...

– Το πακέτο «αποκρατικοποιήσεις - αξιοποίηση δημόσιας περιουσίας» εξαγγέλθηκε τον Φεβρουάριο του 2011 και έκτοτε ούτε αποκρατικοποιήθηκε ούτε αξιοποιήθηκε το παραμικρό.

– Η εργασιακή εφεδρεία ψηφίστηκε από τη Βουλή στις 20 Ιουνίου και ακόμη δεν ξέρουμε ούτε αν μπορεί να εφαρμοστεί, ούτε πώς, ούτε με ποιες διαδικασίες.

Είναι προφανές ότι η ευθύνη γι' αυτές τις αποφάσεις και αυτές τις καθυστερήσεις βαρύνει κυρίως την κυβέρνηση. Αλλά το κόστος το πληρώνει πολλαπλά η κοινωνία.

Αφενός επειδή κάθε φορά χρειάζεται ένα πιο επώδυνο μέτρο για να καλυφθεί το μέτρο που δεν εφαρμόστηκε ή καθυστέρησε ή δεν απέδωσε. Κι αυτό θα έπρεπε να προβληματίζει σοβαρά όσους επαγγέλλονται «την ακύρωση των μέτρων».

φετέρου επειδή η κρίση εμπιστοσύνης στις σχέσεις της κυβέρνησης με τους δανειστές στενεύει απελπιστικά κάθε περιθώριο διαπραγμάτευσης ή ανοχής ή ελαστικότητας στην εφαρμογή των δεσμεύσεων.

Υπό αυτή την έννοια, ακόμη και αν η οργή των δημοσίων υπαλλήλων είναι κατανοητή, το ερώτημα είναι σε ποιους θα έπρεπε να εμποδίσουν την πρόσβαση στα υπουργεία.

Στην τρόικα ή στους υπουργούς;

Πείτε κάτι αριστερό!

Στην ταινία «Απρίλης» του Νάνι Μορέτι ο πρωταγωνιστής παρακολουθεί από την τηλεόραση τον Μάσιμο ντ' Αλέμα να εκφωνεί κάτι γενικόλογες και άχρωμες ομιλίες. Εξαλλος του φωνάζει:

– *Ντ' Αλέμα, πες κάτι αριστερό!*

Αναρωπιέμαι τι ταινία θα γύριζε ο Μορέτι αν ήξερε την Ελλάδα κι εκείνους που υποδύονται την ελληνική Αριστερά.

Διότι έτσι θα ανακάλυπτε μια Αριστερά (το ΚΚΕ, τον ΣΥΡΙΖΑ και διάφορους παρατρεχάμενους...) η οποία – και δεν κάνω πλάκα:

– αντιτίθεται στη φορολόγηση της ιδιωτικής ακίνητης περιουσίας (αυτό θα πρέπει να αποτελεί παγκόσμια αριστερή πρωτοτυπία!..),

– υπερασπίζεται την πιο ακραία φαυλοκρατία στα Πανεπιστήμια,

– βολεύεται με τα προνόμια των βουλευτών και την ανεξέλεγκτη δημόσια χρηματοδότηση των κοιμάτων, η ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ έβγαλε και σχετική ανακοίνωση,

– χαϊδεύει τους διμμοφίλους υπαλλήλους που η ίδια παραδέχεται ότι διορίστηκαν ως επί το πλείστον με φαυλοκρατικές και πελατειακές διαδικασίες και η ίδια διαπιστώνει ότι συγκροτούν ένα αντιπαραγωγικό και αναχρονιστικό Δημόσιο,

– αντιστρατεύεται τη μετατροπή των αδειών ταξί σε δημόσιο αγαθό και την κατάργηση της μαύρης αγοράς που έχουν στήσει οι ταξιτζήδες,

– υπεραμύνεται όλων των προνομίων των λεγόμενων «κλειστών επαγγελμάτων» και βάζει τις φωνές κάθε φορά που πάει να γίνει ένα βήμα προς την κατάργησή τους,

– σκίζει τα ρούχα της υπέρ κάθε κεκτημένου – δίκαιου ή άδικου...

Γενικός αυτή η «ντεμέκ Αριστερά» κάνει ακριβώς το αντίθετο από αυτό που θα έπρεπε να κάνει μια παράταξη η οποία επαγγέλλεται την αλλαγή, την κίνηση και την πρόοδο: *αντιτίθεται στα πάντα, υιοθετεί τους πάντες (ακόμη και τους απόστρατους!..) και συγκροτεί σήμερα την πιο λυσσαλέα υπερασπιστική δύναμη όλων των αναχρονισμών, των στρεβλώσεων, των αυθαιρεσιών και των παραλογισμών ενός καθεστώτος, το οποίο (εξ όσων γνωρίζω) ούτε είναι ούτε δήλωσε ποτέ σοσιαλιστικό.*

Το σόι Αριστερά είναι λοιπόν αυτή; Και ποια είναι η σύγχρονη αριστερή επαγγελία;

Διότι εγώ το μόνο που βλέπω είναι μια ακραία εμπρηστική και λαϊκιστική ρητορική που επιστρατεύεται απλώς για να καλύψει την πιο συντηρητική και καθεστωτική πολιτική δύναμη που έχει γνωρίσει η σύγχρονη Ελλάδα. Οι άνθρωποι δεν θέλουν να αλλάξει τίποτα – συνεπώς είναι μάλλον ευχαριστημένοι με αυτά που ξέραμε ως τώρα!

Αυτό το συνονθύλευμα όμως δεν είναι Αριστερά. Δεν είναι παράταξη του ορθού λόγου, ούτε είναι κληρονόμοι του Διαφωτισμού όσοι ξεφωνίζουν κάθε προσπάθεια ξεβολέματος σαν προσβεβλημένες θεοούσες. Και επειδή η κοινωνία χρειάζεται μια Αριστερά, η Αριστερά σήμερα λείπει.

Γι' αυτό ο πρωταγωνιστής του «Απρίλης» δικαιούται να φωνάζει με απόγνωση στην Παπαρήγα, στον Τσίπρα, στον Αλαβάνο και στους υπόλοιπους:

– *Πείτε επιτέλους κάτι αριστερό!*

Οι άνθρωποι δεν θέλουν να αλλάξει τίποτα – συνεπώς είναι μάλλον ευχαριστημένοι με αυτά που ξέραμε ως τώρα!

Βιβλίο σκέπτεται να γράψει ο κ. Θ. Πάγκαλος. Ο τίτλος του νέου πονήματος έχει βρεθεί: «*Μαζί τα φάγαμε*». Ο δεύτερος στο κυβερνητικό πρωτόκολλο (αλλά μακράν πρώτος στην καρδιά μας) αντιπρόεδρος της κυβέρνησης δεν υπαναχωρεί από την κοινωνιολογική ανάλυσή του, που καταλήγει στο συμπέρασμα ότι απλώς «μαζί τα φάγαμε». Η μόνη υποχώρηση που έκανε ήταν να τροποποιήσει εσχάτως την έκφραση σε «μαζί τα δαπανήσαμε». Μου λένε ότι ο κ. Πάγκαλος έχει πολλά παραδείγματα να αθροίσει για να υποστηρίξει τη θέση του και κορυφαίο ανάμεσα σε αυτά είναι η εξέλιξη πολιτικών, όπως ο κ. Αλ. Παπαδόπουλος και ο κ. Στ. Μάνος, που επιχείρησαν να θέσουν τον λαό προ των ευθυνών του. Απομακρύνθηκαν πρόωρα από την εξουσία και η «κοινωνία των πολιτών» φρόντισε ώστε να μην επιστρέψουν ως σήμερα. Βεβαίως δεν μπορώ παρά να συγχαρώ τον κ. Πάγκαλο, αφού προφανώς απέφυγε να διαπράξει τα ίδια λάθη με τους εν λόγω, με αποτέλεσμα ο λαός να εξακολουθεί να του επιτρέπει να τον υπηρετεί.

Εχει μέλλον η Ευρώπη;». Αυτό αναρωπείται το BBC και για να βρει την απάντηση κάλεσε σε πάνελ την αντιπρόεδρο της ιταλικής Γερουσίας κυρία Εμα Μπονίνο, την αντιπρόεδρο της γαλλικής Βουλής κυρία Ελιζαμπέτ Γκιγκού και τον καθηγητή του Πανεπιστημίου του Βερολίνου κ. Μάρκου Κέρμπερ. Όταν όμως η Ελλάδα είναι το ηφαιστειο που απειλεί να μετατρέψει σε Πομπηία ολόκληρη την ευρωζώνη, η ερώτηση δεν μπορεί να απαντηθεί χωρίς μια ελληνική συμμετοχή. Η κυρία Άννα Διαμαντοπούλου ήταν η επιλογή του καναλιού. Η Άννα δεν μίλησε ασφαλώς για την (άδικη κατά την ίδια...) κρπική την οποία δέχεται για τα «αόρατα» σχολικά βιβλία, αλλά για τα προβλήματα της ευρωζώνης υπογραμμίζοντας ότι όλα αυτά τα προβλήματα μπορούν να ξεπεραστούν με «περισσότερη Ευρώπη». Δεν πιστεύω πάντως ότι αυτή είναι η λύση. Το ΠαΣοΚ κατόρθωσε να αποτύχει τόσο απόλυτα που η κρίση μεταδίδεται σε όλον τον κόσμο ανεπηρέαστη από την ποσότητα της «Ευρώπης» που παράγουν οι ηγέτες της.

Σθεναρά αντίθετος με τη φορολόγηση των χώρων λατρείας μαθαίνω ότι εμφανίζεται σε συζητήσεις του ο Γενικός Γραμματέας Θρησκευμάτων κ. Γ. Καλαντζής. Και αντιτείνει ότι θα ήταν προτιμότερο να ζητήσει το Κράτος από την Εκκλησία (εις το όνομα της πατρίδος ασφαλώς...) να αναλάβει προσωρινά ένα μέρος των δαπανών της, παρά να επιβάλει φορολογία στους

ναούς. Μπράβο στον Γραμματέα. Είμαι βέβαιος ότι ιερείς και ιεράρχες θα ενθουσιαστούν μόλις ακούσουν την ιδέα, αφού η γενναιοδωρία και αγόγγυστη προσφορά στο Κράτος είναι το Νο 1 μέλημα της Εκκλησίας.

Πούλησε το πρώτο «φιλέτο» ο κ. Κ. Μητρόπουλος. Ο επικεφαλής του Ταμείου Αποκρατικοποιήσεων απέσπασε 1 δισ. ευρώ από παραχώρηση δικαιωμάτων του ΟΠΑΠ. «*Τα πρώτα λεφτά στην Ανγκελα*» του είπε τηλεφωνικά φίλος του που θέλησε να τον συγχαρεί. Πρόκειται για εκπληκτική επιτυχία. Ποιος θα περίμενε ότι υπάρχει αγοραστές για μηχανές τζόγου σε χώρα χωρίς χρήμα;

Πάντως ο κ. Μητρόπουλος είναι ιδιαίτερος κινητικός και, όπως λένε οι φίλοι του, πρόκειται να μας εκπλήξει προσεχώς. Ο ίδιος κρατά κλειστά τα χαρτιά του, κατάφερε όλο το προηγούμενο διάστημα να ξεχαστούν οι αποκρατικοποιήσεις και κατά τα φαινόμενα οι ανακοινώσεις του θα είναι καταγιστικές προσεχώς. Στους συμβούλους που αναζητούν υποψήφιους

αγοραστές υπενθυμίζει κάθε τόσο ότι ως προχθές καθόταν στην άλλη μεριά του τραπεζιού. Δηλώνοντας προφανώς ότι γνωρίζει ποιοι ενδιαφέρονται περισσότερο και πως μπορεί κανείς να τους προσεγγίσει. Μάλιστα κάθε τόσο σημειώνει με νόημα ότι τη δουλειά την παίρνει όποιος δίνει τα περισσότερα. Αν λοιπόν αληθεύουν όλα αυτά και η προεργασία είναι πραγματική, προσεχώς θα δούμε πράγματα και θάματα στις αποκρατικοποιήσεις. Θα τα πουλήσει όλα ο κ. Μητρόπουλος σιωπηλά και χωρίς φανφάρες. Οπότε θα ευχαριστηθεί και η Ανγκελα που τόσο ενδιαφέρεται για τις ελληνικές υποθέσεις.

Ο κ. Ευ. Βενιζέλος μπορεί να βρίσκεται στη Φουκουσίμα του υπουργείου Οικονομικών, αλλά δεν παύει να μεριμνά προκειμένου να εξασφαλίσει στον κ. Γ. Παπανδρέου περίοπτη θέση στην Ιστορία. Μου λένε ότι ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης διαφωνεί έντονα με τον κ. Γ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος διατηρούσε για τον εαυτό του το προνόμιο να υπογράφει το μηνύριο (και κάθε επικαιροποι-

ησή του) στερώντας από τον Πρωθυπουργό το προνόμιο να υπογράψει εκείνος το σύγχρονο... «συμβόλαιο με τον λαό», παρά το γεγονός ότι οι δανειστές ζητούσαν πάντοτε και μετ' επιτάσεως την πρωθυπουργική υπογραφή. Αυτή η κατάφωρη αδικία και η αποκάλυπτη προσπάθεια να παίρνει ο εκάστοτε υπουργός Οικονομικών ολόκληρη τη δόξα του μηνυρίου θα τερματιστεί από τον κ. Βενιζέλο. Μάλιστα στο Μαξίμου υποψιάζονται ότι δεν ζήτησε η κυρία Κριστίν Λαγκάρντ την υπογραφή του Πρωθυπουργού αλλά ο αντιπρόεδρος, για την «αποκατάσταση της αδικίας» από την επικεφαλής του ΔΝΤ.

Παντελώς αναληθή» χαρακτηρίζει με επιστολή του ο κ. Απ. Κακλαμάνης όσα ανέφερα την περασμένη Κυριακή περί των απεριόριστων διορισμών στο Δημόσιο που πολλοί βουλευτές του ΠαΣοΚ θεωρούν ότι πέτυχε στην πολυκύμαντη διαδρομή του. Εξίσου «παντελώς αναληθή» χαρακτηρίζει την πληροφορία που μετέφεραν άλλοι βουλευτές ότι στο

περιθώριο συνεδρίασης της ΚΟ του ΠαΣοΚ «κατήγγειλε» τον κ. Ι. Ραγκούση στον Πρωθυπουργό λέγοντας ότι ο υπουργός Μεταφορών έχει συνωμοτήσει για να τον ανατρέψει. Και προσθέτει ότι το σχόλιο αποσκοπούσε στο να πληγεί προσωπικώς «ως άνθρωπος και ως πολίτης ενεργός». Ενημερώνω τους βουλευτές του ΠαΣοΚ αφενός να πάψουν να φθονούν τον κ. Κακλαμάνη, αφού ο ίδιος διαψεύδει ότι πρόβη σε διορισμούς στο Δημόσιο, αφετέρου να επανεξετάσουν την ακοή τους.

Κάποιοι «θαυμαστές» του κ. Π. Μπεγλίτη ενοχλούνται επειδή ο υπουργός Αμυνας χρησιμοποιεί υπερβολικά (όπως λένε...) το κυβερνητικό αεροσκάφος για τις μετακινήσεις του. Σημειώνουν ότι δεν είναι δυνατόν σε καιρό κρίσης να μετακινούνται οι υπουργοί με ένα μέσο που κοστίζει 6.000 ευρώ ανά ώρα πτήσης. Παρ' όλα αυτά στο υπουργείο απαντούν ότι δεν είναι δυνατόν να μετακινηθεί ο υπουργός Αμυνας με αεροπλάνο της γραμμής, ιδίως όταν έχει πρόγραμμα επισκέψεων όπως αυτό του Σαββατοκύριακου σε Αττάλεια και Λευκωσία που πρέπει να ολοκληρωθεί εντός ολίγων ωρών. Το προσεχές ταξίδι στο Κατάρ, πάντως, λέγεται ότι θα μπορούσε να γίνει με κανονική πτήση, εκτός αν ο κ. Μπεγλίτης σκέπτεται επιστρέφοντας να κάνει μια στάση στο Ισραήλ προκειμένου να επεκταθεί η γνωστή «μυστική συμφωνία» αμυντικής συνεργασίας που υπέγραψε στο πρόσφατο ταξίδι του.

Ενθουσιασμός επικράτησε στο Μέγαρο Μαξίμου μόλις έγινε γνωστή η μαχητική τοποθέτηση της κυρίας Μιλένας Αποστολάκη στη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Δημοσίας Διοίκησης, Δημοσίας Τάξης και Δικαιοσύνης. Η βουλευτής αποκάλεξε το νομοσχέδιο για το δημοψήφισμα που έχει εξελιχθεί σε έμμονη ιδέα του Πρωθυπουργού «*ήσσοнос σημασίας και τεχνικού χαρακτήρα*». Προσέθεσε ότι «*το δημοψήφισμα δεν συνδέεται με τη νομιμοποίηση της εκάστοτε κυβέρνησης*». Και κατέληξε ότι «*τη στιγμή που η σωτηρία της χώρας είναι ακόμη ζητούμενο, κάθε συζήτηση για διεξαγωγή δημοψηφίσματος είναι εκτός τόπου και χρόνου*», αναφέροντας πως «*αφενός το κόστος του υπολογίζεται σε 100 εκατομμύρια ευρώ αλλά και γιατί η βαθιά κρίση που μαστιάζει τη χώρα καθιστά τέτοιες πρωτοβουλίες ανομιμοποίητες*». Αψογή η τοποθέτηση της Μιλένας, η οποία, όπως λένε οι καχύποπτοι, αποκλείεται να μην απηχεί το «βενιζελικό πνεύμα» και το «εθνικό αίτημα» για εκλογές.

Ηρωας επεισοδίου μέσα στο κτίριο του ΟΗΕ έγινε, εμμέσως τουλάχιστον, ο τούρκος πρωθυπουργός Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν την περασμένη εβδομάδα. Και μάλιστα σε επεισόδιο που όμοιό του μέσα στο κτίριο του Οργανισμού δεν έχει συμβεί ποτέ ως σήμερα. Ολα ξεκίνησαν όταν οι φρουροί εμπόδισαν την είσοδο στην αίθουσα της Γενικής Συνέλευσης στον κ. Ερντογάν επειδή δεν φορούσε την ειδική κονκάρδα που δίνει ελευθερία κίνησης μέσα στο κτίριο στους μη μόνιμους. Οι πέντε σωματοφύλακές του που τον συνόδευαν απώθησαν βίαια τους φρουρούς, εκείνοι αντιστάθηκαν, ήρθαν στα χέρια, γρονθοκοπήθηκαν, έπεσαν και κυλίστηκαν κάτω, και χρειάστηκε να επέμβουν άλλοι κυανόκρανοι – χωρίς κρόνος ευτυχώς – για να τελειώσει η σύρραξη. Οι δίδυμοι απώλειες όμως. Δύο φρουροί του ΟΗΕ βρέθηκαν στο νοσηλευτήριο με θλάση μαλακών μορίων και ένας πήγε να

αλλάξει... χιτώνιο επειδή στην «τουρκο-ΟΗΕδική» σύγκρουση του σχίστηκε. Οι τούρκοι σωματοφύλακες δεν αστειεύονταν. Είχαμε όμως και νομιμοπολιτικής φύσεως συνέχεια. Δύο φρουροί κατέθεσαν μήνυση εναντίον των τούρκων παλικαράδων, την οποία αργότερα ανακάλεσαν ύστερα από παρέμβαση της Γραμματείας, και ο υπουργός κ. Μεχμέτ Νταβούτογλου διαμαρτυρήθηκε στον Γενικό Γραμματέα για τη «συμπεριφορά» των φρουρών. Γι' αυτό άλλωστε καθυστέρησε – πράγμα σπάνιο για τούρκο επίσημο – 10 λεπτά στο ραντεβού του με τον έλληνα ομόλογό του κ. Σταύρο Λαμπρινίδη. Φαίνεται ότι οι Τούρκοι δεν τα πάνε καλά με τον ΟΗΕ. Γιατί και πέρυσι οι συνοδοί του κ. Ερντογάν ήρθαν στα χέρια με τους φρουρούς του κτιρίου, αλλά η σύγκρουση έγινε στον περίβολο, όχι μέσα στο κτίριο και μάλιστα εμπρός από την αίθουσα της Γενικής Συνέλευσης.